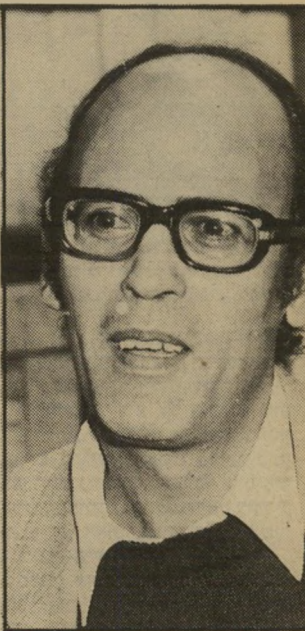

העיתונות, פרס ומדינה

כאשר נאלץ ויקטור מדינה לפי רשם מניהול בנק ישראל בגלל חילוקי דעות עם הנגיד, מיכאל בררנו, לא נכתבה מילה בעיתונות הכלכלית על

ציון צמרית העולם הזה

סקיפדורש מדינה

הכתבים שתקו בפעם הראשונה כך שאסור לו לפרוש, ומה פתאום מת' ערב ברוננו בענייני העבודה. כאשר פורש מדינה בגלל חילוקי דעות עם שרהאוצר ש'מעין פרס, מלאים העיתונים בכתבות נרגשות של הכתבים הכלכליים, ההגונים כליכר, על חוסר-המלכתיות שבהתנהגות פרס. מהו ההבדל בין שתי הפרשות? רוב כותבי הפרשנויות הכלכליות הם ירר'

שלמים, חברים ומקורבים לברוננו ומדינה גם יחד. לכן שתקו בפרשה הראשונה, ונחלצו להגנת מדינה בפרשה השנייה. לעצם העניין: מדינה הוא פקיד, שתפקידו לבצע את מדיניות הנגיד או הש. קובע-המדיניות הוא הנגיד או הש. הוא הנושא באחריות, הוא שנבחר עליידי הבוחרים בגין המדיניות שלו. התנהגות הפרשים הכלכליים בפ' רשה זו, כמו רכבות אחרות, מעידה שוב על חוסר-אכזרייטיביות.

חבשה נבחר מחדש

לישכת המבקרים הפנימיים ב'שר אל בחרה הפדאחד בעזרא חבשה ככאב בית הירדן, תפקיד שבו הוא מכהן כבר 10 שנים ברציפות. חבשה, שעיסוקו העיקרי הוא סגן בכיר למנהל מחוז תל-אביב והמרכז של משרד-המישפטים, מכהן בשורה של תפקידים נוספים: יור' ועדת המישימעת של נציבות-שרות-המדינה; יור' הוועדה הפריטטית של נציבות-המדינה והסדרות-עובדי המדינה; יור' ועדת-הבחונים של נציבות-שרות המדינה; יור' ועדת-המימומהמוית של משרד-המישפטים; חוקר בכיר אר-צי של האפוטרופוס הכללי ו'אכסיטינ' סכים; חבר הוועדה למינוי כיר. הוא כהן גם כבר מזה 25 שנה כ'יר ועד-העובדים של האפוטרופוס הכללי. חבשה הוא גם מרצה מבוקש ל'ינ'י חברות, ועוסק גם בחוגי פרטי: חמתי

נכשלה עיסקה ב"דובק"

קבוצת המשקיע ממרנקפורט, גוטליב, שהיה אחד המשקיעים העיי קריים בקבוצת דות, הסכימה לשלם 12 מיליון דולר תמורת 51% ממניות דובק, שהוזקקו על-ידי מישהחת יהושע נחמן ועורדי-הדן השווייצי פיטר לווג. מקורבי גוטליב מסרו כי נחמן ויורם גיל, הקשור בקבוצת המיוצגת על-ידי פיטר לווג, הציעו לגוטליב את העיסקה, ואחרי שהוסכם על המחיר הודיעו על ביטולה. מקורבי יורם גיל הכחישו מכל וכל את הדבר, וטענו כי לא היה כל מעג. גוטליב מיווד עם מרק מושביץ, שיחד עם גיורא אקרשטיין ודויד יגלום רכשו שליש ממניות דובק. כל אלה היו שותפים בקבוצת דות.

זנובר ימשיך לנהל גם את "להינסיונאל"

יושב-ראש מועצת-המנהלים של הבנק, ש'ר בנק לאומי קיבל את אישור מועצת-המ' נהלים של הבנק להמשיך ולכהן כ'ירד מועצת-המנהלים של חברת הביטוח להינסיונאל. למשה זנובר גם אושרו קשריו העיסקיים עם חברת סאיפאן השייכת לרודי קליין וליקות'אל סדרמן, והעוסקת כסחר עם הונגריה. להינסיונאל מייצגת חברת-ביטוח צרפ' תית גדולה, שעברה שינויי-מיכנה לפ' ני שנתיים. בעיקבות זאת תוחק נצי' גות החברה בישראל, וצורף זנובר מכיוון שפעילותו של זנובר בבנק לאומי היא מלאה, והוא מנהל למעשה את הבנק, קשה לראות כיצד יתפנה לעיסוקים הנוספים, ולא מובן כיצד בעלייה-מניות של הבנק הסכימו לכך. בשעתו גמתחה ביקורת ציבורית על

הנסתר והזוהר. הוא מרצה בחוגי מלר מדים על נושאי הקבלה. כאסיפה הכללית של המבקרים הפ' נימיים, שבה נבחר חבשה, הועקעק סי' כתייהלומים מטעם לישיבת-המבקרים האמריקאית לרואה-החשבון יעקב זרקר, שנבחר חבר מועצת לישכת המבקרים הפנימיים. הסיכה הוענקה לו על יובל 25 שנה לחברותו בלישכה.

אילן העולם הזה

יור' זנובר חשש לניגוד אינטרסים

במדיונה היסטוריה עלה או לא עלה

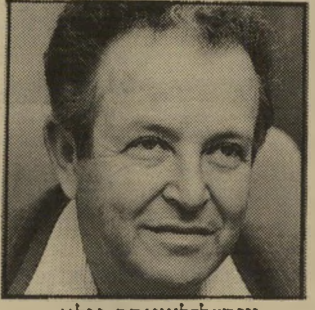
האם המוסלמי באמת רצח יהודי בירושלים הנוצרית?

כל מי שהתקרב נחיו לבחינות-כני' רות, יודע כי יהודה הלוי איננו רק השם של רחוב-הבנקים בדרום תל-אביב. יהודה בן שמואל הלוי, שנולד בשנת 1075- בצפון-ספרד, נחשב, למרות שפת-אמו הערבית, לגדול המשוררים העבריים של ימיהביניים, שנודע לא רק בשיריו הצינוניים ("ציון, הלא תש' החול והים, בשירי המסע והחשק שלו (שורה מיקרית משירים אלה אומרת, בתמצית: הנערות ממיתות, בלובן וזר' עותיהן, את החושקים אותן). אבל ליהודה הלוי קשורה גם פרשה עלומה. ימי האחרונים לויים מיסור ריו. כיצד והיכן הוא נפטר, בגיל 65 או 66? האם, באמת, בירושלים, שאליה הגיע כביכול בשנת-חיו האחרונה, ו-הגגיעו אל שעריירושלים קרע את בגדיו והלך בקרסוליו על הארץ, והיה אומר הקינה שחיבר, ציון, הלא חשאל'. וישמעאלי אחד לבש קינאה עליו, מרוב דבקותו, והלך עליו בטוסו וירמסוהו ומיתוהו. או, האם סוף זה לחיו של המשורר איננו אלא אגדה התסרה כל תיעוד מבוסס? דונג רש' יהודה הלוי חזר לתודעה לפני כ150 שנה, עת גילה יהודי רוסי, ששקס כרכישת ספרים וכתיביירד יק' ריימציאות, כמה עשרות משיריו של יהודה הלוי בתוניסיה, ומכר אותם לחוקר האיסלמי, שמואל דויד לוצאטו ("שר'ל), שהוציא 44 מהם לאור בספר בתולת בת יהודה. מאז גאה גל ההתעניינות בהלוי. חיים נחמן ביאליק, שהתפעל משליטתו של הלוי בלשונו ("שהיתה כדונג רך בירו, נשמעה לו וכפופה לו"), אף תיר' גם, בראשית המאה, כמה משיריו של הלוי לאיריש, ולפחות שני שרים בממ' שלת-ישראל הראשונה, שרה'חינוך, בן-ציון דינו, ושרה'דתות, הרב יהודה לייב בהן מיימן, פירסמו, בשנות' הפנאי שלהם, מחקרים על שיריו. יש מה לחקור. כפי שהוכיחה הוצאת הקיבוץ המאוחד. שהוציאה באחרונה לאור מיכר מאמר-ביקורת על יצי' רותיו, הכולל גם פרטים ביוגרפיים מעניינים ביותר (יהודה הלוי: 284 עמר דים).

"הסנה-אושיות" הצילה את "הסנה"

הנוקים שנגרמו לי עוד יתבררו בכוא המון. הכפשת שמי ושם אושיות לא יוכלו לתקן את התוצאות העיט קיות של קבוצת הסנה. מנתוני הלישכה לסטאטיסטיקה וה' מפקד-על-הביטוח ניתן ללמוד כי הע' מלות ששילמה הסנה לאושיות, כשי' עור של 48% בממוצע, היו עמלות ששילמה לכל סוכניה. אושיות ביצעה את כל העבודה, ולא היו לרותם הצי' אות נוספות. העמלה הממוצעת כחבר רתיביטוח הרמל, למשל, היא 50% כך שלא קיבלנו שום הכנסה חריגה מרותם, וגרמנו לתוצאות עיסקיות בין הטובות בשוק הישראלי. העובדה היא שרותם ובעלי-מניותיה העמיסו הצי' אות על החברה, ואינני מבין איך אפשר להעמיס תוצאות כאלה. הם פשוט מצאו קורבן, רותם, והעמיסו עליה כל מיני הוצאות שאינן קשורות בתוצאות ביטור חיות. כך, למשל, היו הוצאות-כביכול של רותם על הפרמיות בשנת 1987 בשיעור של 55.6%, הרבה מכל מה שהיה באותה שנה ביתר חברות-הבי' טוח: ההוצאות שהסנה העמיסה על עצמה אותה שנה היו רק 35.3%. נתונים אלה אינם נובעים מפנטיות של אנשים חלשים, קנאים ופחדנים, אלא הם כתובים שחור על גבי לבן. הם לא משקים נדרמהלי. מבטחי-מישנה בעולם, שקיבלו נתר' נים אלה, לא מבנינים את סיפורי האנף' לילה-זוילה שקיבלו מן העוברים הב' כרים, שוקיביטוח והעיתונות הרצי' נית', ואם בכלל אפשר להתייחס אליהם.

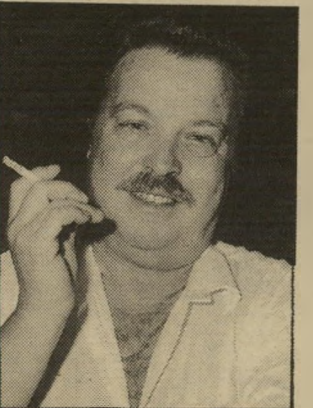
לתוצאה זו הגיעה רותם אך ורק אח' רי הצטרפות הפרמיה של אושיות לרר' חם. תוצאה זו תיקנה את הלוסי-רציו יול הסנה בקבוצה, מכיוון שהלוסי-רציו של יתר החברות-הבנות של הסנה, כמו

מנכ"ל-לשעבר גולץ האסח חצא לאורו

שמיר, בירדסן, דיקלה וצור לא ירדו מ-56%. הפרמיה שקיבלה הקבוצה מאושיות, שהיא כ-50 מיליון דולר, תיקנה את תוצאות-העבר, והרוחות הפנימיים של הסנה מראים כי בכיירה סולקו על החלטות כושלות לפני עסקת אושיות. הרוחות מחמיאים להם על תחיתת ה' הסכם עם אושיות, ומאשימים אותם במחדל בכך שביטלו את ההסכם הח' מי-שתי עם אושיות. ביטול זה גרם להפסד פרמיות של 50 מיליון דולר. מכיוון שתביעות מ' סיכות לרוץ, ואין מולם הכנסות מפ' רמיות, ההפסד הוא כפול-כפליים, וה' תוצאות הן הרסניות. אני יכול לברר על דרדי-החקירה של הסנה, שסילקה את השקנים שגרמו להרס של אושיות ושלי.

זית לסטאטיסטיקה והמפקח-על-הבי' טוח, המצורפים בזה, מראים כי בשנים הרלוונטיות, 1986-1987, תרמה אוש' יול עליידי הפרמיה שהעבידה לקבוצת הקנה להסבת מצבי-העסקים והתוצאות העיסקיות של החברה, כולל תיקון ה' תוצאות במאון 1985. המרד המראה את התוצאות העיסקיות של חברת-ביטוח, מה שקרוי לוסי-רציו, או מודרדה-הפסי' רים, היינו כמה נשאר רווח אמיתי מהפ' רמיות המושלמות. והנה, הלוסי-רציו של הסנה, כחברה,

בעלי-חברות לשעבר, דננברג העולם צוחק, ואני בוכהו

בשנת 1986 היה 68%, ובשנת 1987 היה 85%. ואילו הלוסי-רציו של ק'ר ת-ה'הסנה ב-1986 היה 66%, ובי-987 היה 73%. מה הביא לקטנת המרד בת' בוציה-הסנה, לעומת חברת-הסנה ה' שובה היא ברותם: הלוסי-רציו של רותם ב-1986 היה 61%, ואילו ב-1987 היה 20%.